

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Мардаренко Віктор Володимирович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам першій, другій статті 8, статті 21, частинам другій, третій статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 64 Конституції України (є неконституційними), приписи пунктів 4, 6 частини другої статті 16 Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІ зі змінами (далі – Закон № 2011), якими визначено порядок правового регулювання виплати одноразової грошової допомоги у разі загибелі (смерті), інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві.

Мардаренко В.В. твердить, що внаслідок застосування приписів пунктів 4, 6 частини другої статті 16 Закону № 2011 зазнало порушення його право на соціальний захист військовослужбовців, конституційні гарантії щодо безумовного забезпечення належного рівня соціального захисту військовослужбовців строкової військової служби через встановлення дискримінаційних умов, за яких такі особи обмежені часовим проміжком на отримання одноразової грошової допомоги. Також він вважає, що оспорювані приписи статті 16 Закону № 2011 є неконституційними, оскільки не відповідають принципам справедливості та рівності.